

да се върне въ България по „вѣчната причина“ — липса на средства.

1867 година е решителен моментъ въ живота на Маня. Тя се среща съ артиста Матей Икономовъ, увлича се отъ неговата „безумна идея“ и му става другарка и жена. Неспоконната, революционна натура на нейния другаръ — силна и властна — предопредѣля нейния по-сетнешенъ животъ. Тя драговошно се подчинява на единъ чуждъ императивъ, намирайки, негли, свое духовно сродство съ него.

Идеалитѣ на Матея ставатъ и нейни идеали.

Презъ 1898 -- 99 години, заедно съ мъжа си, тя взема активно участие въ „македонското дѣло“, душата на което бѣха Мерджановъ и Соколовъ. Добрата сѣдба на българския театъръ, види се, е упражнилъ своето влияние, и само по една случайностъ не става тя храна на рибитѣ въ златния рогъ — Цариградъ.

Въ 1900 г. заминава тя съ мъжа си за Италия, въ тоя всемирненъ музей на изкуствата, откъдето се връщатъ въ България следъ две години и турятъ основитѣ на „Съвремененъ театъръ“.

На 14 октомврий 1902 година въ София, въ циркъ-театъръ „България“ Маня Икономова прави своя пръвъ дебютъ, като професионална артистка, въ ролята на Розалия (драмата „Достойна смъртъ“ отъ Джакометти).

Първиятъ блѣсъкъ на голѣма звезда бѣше отбелѣзанъ възторжено отъ пресата и публиката.

Простота и художествена правда насищаха създадения отъ артистката образъ. Тия два елемента бѣха разковничето на всичкитѣ успѣхи, които имá тя презъ цѣлата своя кратка, но блѣскава артистична кариера, оставила въ възображението на вѣки трайни театрални и художествени образи.

Артистичната дейность на Маня Икономова е нераздѣлно свързана съ „Съвремененъ театъръ“ и съ неговия уредникъ и режисьоръ Матей Икономовъ. Сърдцето и ума въ тоя съ интересна история нашъ Театъръ бѣха подѣлени между Маня и